

Sèrie 2

PRIMERA PART

1. (0,25 cada mar correctament identificat i 0,25 cada país correctament identificat)

A: (0,25 punts) Mar Egeu / (0,25 punts) Qualsevol d'aquests països: Turquia, Grècia

B: (0,25 punts) Mar Bàltica / (0,25 punts) Qualsevol d'aquests països: Suècia, Finlàndia, Rússia, Estònia, Letònia, Lituània, Polònia, Alemanya, Dinamarca

C: (0,25 punts) Mar Negra / (0,25 punts) Qualsevol d'aquests països: Turquia, Bulgària, Romania, Ucraïna, Rússia, Geòrgia.

D: (0,25 punts) Mar Adriàtica / (0,25 punts) Qualsevol d'aquests països: Itàlia, Eslovènia, Croàcia, Bòsnia Herzegovina, Montenegro i Albània

2.

a) (1 punt) IDH – Índex de Desenvolupament Humà. És un índex estadístic que permet avaluar el benestar humà des d'una perspectiva més àmplia que depassa paràmetres estrictament econòmics. L'índex té en compte tres variables: salut, educació i riquesa.. .

b) (1 punt) Taxa d'atur de la població jove, percentatge de població amb risc d'exclusió, PIB, Índex de felicitat, percentatge de la presència de dones al parlament (indicadors de participació en òrgans directius), taxa de mortalitat infantil, esperança de vida, criminalitat, etc.

3.

a) (1 punt) Diferència entre el nombre de nascuts vius i el nombre de defuncions durant l'any. El creixement és positiu quan el nombre de naixements és superior al nombre de defuncions i és negatiu en cas contrari.

b) (0,5 cada tipus d'informació) Permet observar el procés d'envelliment de la població, el predomini d'un grup d'edat per sobre d'un altre, l'equilibri o desequilibri entre sexes, si la població té un creixement ràpid o lent, estabilitat o disminució de la població. Permet també identificar l'efecte que han tingut guerres, catàstrofes, moviments migratoris, crisis o períodes de recuperació. En general permet preveure problemes i necessitats per planificar polítiques socials.

4.

a) (1 punt) Creació d'una unió duanera que permetés la lliure circulació de mercaderies, persones, capitals i serveis entre els països membres.

b) (0,5 per l'any i 0,5 pel tractat)

1992. Tractat de Maastricht.

5.

a) (1 punt) És aquell clima amb característiques diferents a la resta de la zona en la que es troba, com a conseqüència directa de la urbanització d'un territori, que fa que hi hagi un augment de la temperatura de la ciutat. En general les temperatures són més altes en les zones centrals.

b) (1 punt) Edificis amb alçàries diferents provoquen turbulències dels fluxos d'aire i redueixen la velocitat del vent.

La radiació de l'asfalt i materials de construcció.
Contaminació atmosfèrica.
Aportació calorífica causada per activitats antropogèniques.
Situació de calma anticiclònica i sense vents.

PRIMERA PART

OPCIÓ A

1. (1 punt)

Es valorarà que facin una descripció general de la figura, fent èmfasi en la distribució de la informació i la font. És tracta de dues gràfiques que mostren l'increment o la pèrdua percentual de superfície forestal durant el període 1990-2015. El gràfic de l'esquerra mostra en unes barres horitzontals i color verd els 18 països que guanyen més superfície forestal ordenats de més a menys guany; mentre que el gràfic de la dreta, en barres horitzontals de color vermell, mostra els 18 països que perden més superfície forestal, ordenats de menys pèrdua a més. El país que més superfície guanya és Islàndia (Europa), mentre que el país que més superfície perd és Togo (Àfrica). Al centre dels gràfics hi ha una informació important. A escala global, el món està perdent massa forestal, un 3,13%

2.

- a) **(0,5 punts)** És el procés de destrucció i, per tant, desaparició de les masses forestals, la qual cosa suposa un greu problema ambiental. Sol produir-se per l'acció humana.
- b) **(0,25 cada zona):** Àfrica Occidental, Amèrica Llatina, Sud Est Asiàtic. També es pot esmentar la zona de l'Amazones.

3.

- a) **(0,25 punts cada causa)**
- La demanda de combustible o fusta de construcció.
  - La necessitat de noves terres per a l'agricultura.
  - Neteja de terreny per a les pastures.
  - Operacions de mineria.
  - Expansió de ciutats.
  - Els incendis forestals.

b) **(0,25 punts cada conseqüència)**

Pèrdua de biodiversitat. En talar boscos, es destrueix moltes espècies de plantes i animals. Els boscos generen humitat, per tant la disminució de boscos fa que plougui menys. Els arbres absorbeixen CO₂, principal causant de l'escalfament global. La desforestació, doncs fa que disminueix l'absorció de CO₂. Desertització, en talar boscos la coberta del sòl també s'elimina, per tant el sòl queda exposat a condicions extremes el que afavoreix l'erosió. Inundacions, en talar els boscos les conques hidrogràfiques ja no són capaces de sostenir i regular els fluxos d'aigua. Desaparició de selves tropicals.

4.

- a) **(0,25 punts per cada motiu)**
- Fi de les activitats rurals tradicionals (tala de boscos per a produir carbó o per fer calcs) vinculades a l'explotació forestal.
  - Abandonament de terres de conreu.
  - Reforestacions.

- b) **(0,25 per cada conseqüència)**
Increment de massa forestal sense gestionar.
Continuïtat de masses forestals.
Increment del risc d'incendis forestals.

OPCIÓ B

- 1.
- a) **(0,5 punts)** La transformació assenyalada amb una *a* a l'orto permet veure els vestigis d'una ciutat industrial. En l'ortofoto de 1994 es veu l'estructura d'unes naus de les fàbriques; en l'ortofoto del 2015 es pot veure la zona rehabilitada amb el que s'intueix habitatges i espais públics. Aquesta transformació és fruit d'un procés de planificació urbana.
- b)
- c) **(0,5 punts)** La transformació assenyalada amb una *b* a l'orto de 1994 permet veure un espai degradat i desendreçat. En definitiva és un espai que vertebrava la ciutat i dificulta la mobilitat de vianants per passar d'un costat a l'altre. En l'orto del 2015 es veu una transformació radical d'aquest espai convertint-se una zona de lleure i pulmó verd per la ciutat. Amb accessos als dos costats permet una bona comunicació pels vianants. Aquesta transformació és també fruit d'un procés de planificació urbana.
- 2.
- a) **(0,5 punts)** és un conjunt de procediments tècnics i polítics que tenen com a finalitat posar ordre en el desenvolupament urbà d'un poble o d'una ciutat. És una forma de planificar i, per tant, preveure i orientar, l'evolució futura de la ciutat o poble amb l'establiment de la normativa necessària per fer un disseny racional i equilibrat del sòl urbà. És la manera de planificar com s'ha d'organitzar el desenvolupament de les àrees urbanes i com s'ha d'articular la vida i les activitats que s'hi realitzen.
- b) **(0,5 punts)** Propietaris del sòl: cal tenir-los en compte perquè sempre intentaran que la seva propietat sigui el màxim de qualificada.
Veïns: seran afectats directes, siguin o no usuaris.
Usuaris i ciutadans: poden ser diferents que els veïns, ja que l'espai urbà té diferents usos i horaris. L'espai públic pertany a tota la ciutat. La intervenció ha de tenir en compte la visió global de ciutat.
Organismes públics: són agents del desenvolupament urbà ja que representen el conjunt de la ciutadania i per tant tenen la responsabilitat de determinar quins usos s'assignen a l'espai urbà.
Agents econòmics: són els responsables de les activitats econòmiques. Poden ser els consumidors, els productors i els distribuïdors.
- 3.
- a) **(0,5 punts)** La participació ciutadana és un debat actiu, constructiu i argumentatiu entre la ciutadania i les institucions, que té com a objectiu participar en la presa de decisions sobre l'acció dels governants amb tot el que fa referència a qüestions públiques.
- b) **(0,5 punts)**
Permet identificar millor les necessitats de la ciutadania que ha de fer ús de l'espai
Reforça la democratització de la presa de decisions de la inversió pública.
Garanteix la transparència i comprensió de les intervencions públiques.
Facilita la capitalització del coneixement col·lectiu i la identificació dels elements articuladors de la identitat sociocultural del territori.

Articula activament les relacions del govern públic amb els moviments associatius i la ciutadania.

Fomenta la implicació i corresponsabilització ciutadana en els projectes i iniciatives públiques.

Millora la cohesió social.

4.

a) (0,5 punts)

Funció residencial: necessita d'equipaments bàsics com ara escoles, mercats, transports, i infraestructures diverses (com ara l'aigua, el gas, etc.) .

Funció comercial: les activitats d'intercanvi de productes i de serveis que són pròpies de totes les ciutats.

Funció industrial: localitzada als polígons industrials dels barris perifèrics i de les àrees metropolitanes de les grans ciutats.

Funció política i administrativa: atrau un gran nombre de funcionaris públics, així com tota classe de funcions burocràtiques.

Funció cultural, lúdica i/o turística: ciutats que concentren monuments, museus, ciutats properes a les costes o a la muntanya.

b) (0,5 punts) Funció residencial, comercial i lúdica.